

Přišel opět třetí čtvrtek v měsíci a v Doli klubu v Pardubicích se proto 15. září uskutečnil večer F-klubu. Abych řekla pravdu, tak při množství práce, kterou jsem byla v poslední době zahlcená, jsem si pamatovala jen datum a to, že vystoupí kapela Pouta. Ten zbytek se mi jaksi vykouřil z hlavy neznámo kam a horko těžko jsem si za nudných odpoledních v lékárenském pracovním procesu vzpomínala, kdo že je ta druhá kapela, která má v Pardubicích hrát. Zapomněla jsem to i poté, co jsem na zdejší portál poslala avízo na tuto kulturní akci. Mé „pohrkanosti“ nepomohl ani fakt, že autobus z Hradce Králové do Pardubic měl zpoždění a do F-klubu jsem dorazila přesně v sedm.

O to víc jsem byla mile překvapená... Zejména kapelou **Půl dechu do měchu**, která večer odstartovala.

Žánrovým zařazením se blíží spíše jazzu než folku. V průběhu večera ale předvedla spoustu svých hudebních barev. Nejvíce mě zaujal úžasný zpěv Šárky Pexové, který si posluchači mohli vychutnat v různých polohách a odstínech. Za zmínku stojí i zajímavě provedené aranže písní. Ještě připojím nástrojové obsazení – akustická kytara, kontrabas, elektrická kytara a bicí. Téměř ve všech písních byla nástrojová sóla. Zaujalo mě blues *V rádiu hráli právě tohle blues* s textem Pepy Streichla a proti ostatním písním klidnější a lyrická píseň

Bílá místa

s textem písničkáře Lumíra Slabého. Z písně

Plameny

jsem cítila etnický nádech a zvukový efekt kovového slidu na mě působil až jako vzkaz z vesmíru. Ve funky stylu byla píseň

Věž

a všichni se dobře bavili při poslední písni

O jedné story kočičí

, ve které bubeník Zdeněk Pexa promlouval řečí kočičovitých šelem.

Kapela Půl dechu do měchu vydala před rokem a půl desku **Otisky** a pravidelně vystupuje v pražském klubu Akord.

Po přestávce se na scéně objevila kapela **Pouta** a koncert zahájila skladbou *Nikdo neví*, kterou začínala vystoupení na letních festivalech. Kromě Poutích písní si diváci mohli zazpívat, např. i

Lákání

od Hoboes a

Kladivo

Procházka jazzem k folku v F-klubu

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Neděle, 25 Zář 2011 17:34

. Nejsilněji na mě ale působila píseň, která je úplnou novinkou a zatím nemá název (pro případné návštěvníky Poutích budoucích koncertů je to ta, kde se zpívá o kachnách nad rybníkem), z které jsem měla až mrazení v zádech. Vděčím tomu nejen textu písně, ale také sametové barvě hlasu zpěvačky Pout Šárky Fuchsové. Její hlas na mě působil vždy velmi příjemně jak ve veselých písních, tak v těch, které byly laděné do vážnějších tónů.

Z koncertu jsem odcházela bohužel předčasně kvůli zpátečnímu vlakovému spojení do vedlejšího města. Poslední, co mě při odchodu provázelo, byly tóny a slova písně *Letní*, kterou znám už spoustu let, a která na mě vždy působila velmi pozitivně.

Zářijový F-klub byl moc fajn. Škoda že nepřišlo víc lidí. Díky mému článku ale aspoň někteří z nich, kteří přijít mohli, ví, o co přišli. A za měsíc se všichni těšte! Přijede totiž **Devítka** a zahraje i

na

Balzamí

